

1

03458406
ODBRANA
DRŽAVNA TAJNA

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ВРХОВНИ САВЕТ ОДБРАНЕ

ДТбр. 14-1

4. 09. 1995. год.
БЕОГРАД

Na osnovu člana 135. Ustava Savezne Republike Jugoslavije,
sazivam 44. sednicu Vrhovnog saveta odbrane za utorak, 12. septembar 1995.
godine sa sledećim

Dnevni redom :

- Usvajanje zapisnika sa 41. i 43. sednice.

1. Informacija o Planu odbrane zemlje.
2. Finansiranje Vojske Jugoslavije.
3. Tekuća pitanja.

Sednici, po pozivu, prisustvuju predsednik Savezne vlade
dr Radoje Kontić, savezni ministar za odbranu Pavle Bulatović i načelnik
Generalštaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Momčilo Perišić.

O mestu i vremenu održavanje sednice obavestićemo Vas
naknadno.

PREDSEDNIK

Zoran Lilić

03458407

VRHOVNI SAVET ODBRANE

ODBRANA
SLUŽBENA TAJNA

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 44. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE

- održane 12. septembra 1995. godine -

BEOGRAD

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 44. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E
ODRŽANE 12. SEPTEMBRA 1995. GODINE

Sednica je počela s radom u 13,15 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije i predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-major dr Slavoljub Šušić, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SRJ, general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik GŠ VJ.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije i predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Za današnju sednicu ste dobili predlog sledećeg

D n e v n o g r e d a :

- Usvajanje zapisnika sa 41. i 43. sednice VSO

1. INFORMACIJA O PLANU ODBRANE ZEMLJE
2. FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE
3. TEKUĆA PITANJA.

Da li se usvaja predloženi dnevni red? (Usvaja se)

Imamo zapisnik sa 41. sednice Vrhovnog saveta odbrane, održane 14. avgusta 1995. godine.

Da li ima primedbi? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

Na 42. sednici, na kojoj je prisustvovao i general Mladić, nismo vodili zapisnik.

Imamo zapisnik sa 43. sednice u Dobanovcima

U ovom zapisniku mislim da ništa nije sporno, osim tačke 4. koja kaže da:

"Oficire i podoficire za koje se utvrdi, na osnovu pisane izjave i službene ocene pretpostavljenog starešine, da su se profesionalno i dostojanstveno ponašali, da ne snose odgovornost za nastale događaje u RSK, od 4. do 14. avgusta, rasporediti u odgovarajuće jedinice i ustanove Vojske Jugoslavije, shodno potrebama službe."

Mislim da taj stav nije sporan, ali ako mislite da je sporan, da se o njemu dogovorimo?

Momo, ti si imao primedbe na 4. stav?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tu su u pitanju tri kategorije ljudi:

Jedna kategorija je ona koja je otišla odavde iz SRJ, odnosno Srbije i Crne Gore - tu nema dileme, jer njih tretiramo kao i ove ovde.

Druga kategorija ljudi su oni koji su rođeni na onom tamo prostoru - profesionalna vojna lica i civilna lica. Civilna lica su promenila mesta svojih prebivališta, sklopili su ugovore za određene garnizone tamo i samim promenama ovde - ja sa njima nemam ništa, po Zakonu i drugim propisima.

ZORAN LILIĆ:

Ovo se odnosi samo na oficire i podoficire!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, za oficire i podoficire da se izvrši selektivna napomena da je sada veoma teško ustanoviti činjenično stanje, jer mnogi pretpostavljeni koji su trebali da daju mišljenja očigledno su se najviše ogrešili.

Druga bitna stvar, koja je vezana za to, treba da se reši status Glavnog štaba - da li mi smatramo da on postoji ili ne postoji, da li da se ukine ili ne ukine, jer to i danas tamo živi? Martić je sa delom nekih ljudi tamo, tu je i Mrkšić kod Banjaluke. O tome bi trebalo imati stav, a onda da znamo šta sa ovim ljudima? Jer, ako oni žive tamo i nešto formiraju - oni su za to da se formira neka oslobodilačka vojska Krajine -

onda bi bilo logično da gro tih oficira šaljemo tamo.

ZORAN LILIĆ:

Ja ću vas podsetiti da smo se dogovorili da se ukine 40. kadrovski centar, izuzev u jedinicama u sektoru Istok. To je odgovor na ovo što kaže general Perišić. Mislim da je neresen status tih ljudi najgora varijanta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi to treba da držimo isključivo vezano za pitanje davanja nadoknade ličnih dohodaka. Pitanje je šta sada tamo imamo da pomažemo kada to ne postoji? To je samo pitanje koje je vezano za lične dohotke, a ne i za druga materijalna pitanja.

ZORAN LILIĆ:

Apsolutno!

Oni su na Kozari skupljali - pečurke! Ja imam informaciju da to čine Mile Mrkšić i Mile Novaković.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja ne znam, u čemu je Perišićeva dilema?

ZORAN LILIĆ:

Njegova je dilema u tome što on misli da ovo sve treba da vratimo tamo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako se to ukida tamo, značimena ništa tamo - samo ostaje 11. korpus u koji ćemo slati ljude dobrovoljce.

Za ove druge, dozvolite meni da primam selektivno, prema ponašanju, sposobnostima, a ne da se prime i ološi koji su čak i doprineli takvom stanju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi ih, uopšte, nismo ukinuli - oni su se sami ukinuli! Mi jednostavno konstatujemo da su oni ukinuti, u smislu u kojem smo im slali materijalnu pomoć. Dali smo im materijalnu pomoć, uz velika odricanja ovde, da bi mogli da se tamo očuvaju.

Oni su doneli odluku da odande izađu! U kom smislu mi sada imamo da im pomažemo - da im tamo šaljem apanažu?! Oni su to učinili svojom voljom, svojom odlukom i tako su hteli!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja bih vam pročitao jedno njihovo saopštenje koje imam kao informaciju.

Doneli su odluku da formiraju novu Vojsku - Oslobođilačku vojsku Republike Srpske Krajine. Osnovni oblik organizovanja bile bi oslobodilačke brigade. Te jedinice koje su formirane od profesionalnih vojnika treba da se angažuju na prostoru Republike Srpske, a potom da se odatle stvori osnovica za angažovanje na prostoru bivše RSK. Tom Vojskom treba da rukovodi dosadašnji Glavni štab Vojske RSK. Do sada su formirali jednu brigadu od 450 ljudi. Znači, ovim aktom mi i to njihovo stavljamo van snage?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako ukinemo 40. kadrovski centar, onda ovo normalno ne postoji, jer ja nemam nikakve zakonske osnove da te ljude koji su tamo plaćam.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Samo je pitanje da li im davati plate?

Taj Kadrovski centar je bio pokriće da se ti ljudi drže na plati - ništa drugo! Oni su formirali neku svoju brigadu od 400 ljudi, a tamo su imali 40.000 ljudi! To su rasformirali, da bi formirali brigadu od 400 ljudi!? Ko im to brani?

MOMIR BULATOVIĆ:

Da bi oslobodili sa 400 ljudi ono što nisu hteli da oslobode sa 40.000 ljudi!?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da. Mi treba da udjemo u sledeću zamku: da su oni to, u stvari, hteli, samo im mi to nismo dali. To će da bude njihova priča.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da li ja te ljude da skinem sa platnog spiska, ili da ih smatram kao da su u 11. korpusu, odnosno da su u ratu? To je suština mog pitanja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rat je tamo završen, njih uopšte nema na toj teritoriji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Drugim rečima: ko je tamo, da ga pozovemo ovamo?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne treba nikog da zoveš.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da ih ne zovem i da im ne dajem platu?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kome ti, uopšte, imaš da daješ plate i kako da im daješ plate?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja samo pitam, jer moram da im rešim status.

MOMIR BULATOVIĆ:

Postojala je Republika Srpska Krajina koju smo mi pomagali kroz 40. kadrovski centar. Nestalo je RSK i nema 40. kadrovskog centra!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nije dobra formulacija u ovom zapisniku - ne "ukida se", nego:

"S obzirom da je odlukom rukovodstva Republike Srpske Krajine napuštena teritorija i time prestala da postoji odbrana RSK, nema osnova više za pomaganje ovih oružanih snaga RSK koje se ne nalaze niti postoje na toj teritoriji, a koje su do sada finansirane putem 40. kadrovskog centra, osim sektora Istok."

MOMIR BULATOVIĆ:

Vi znate zašto smo formirali 40. kadrovski centar.

ZORAN LILIĆ:

U tački 5. stoji "na prostoru sektora Istok ne menjati sadašnji status..."

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li ti, Momo, imaš kontakt sa njima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam.

ZORAN LILIĆ:

Mislím da možemo usvojiti predlog predsednika Miloševića za preformulaciju tačke 4.

Da li se slažete? (Odobranje).

PAVLE BULATOVIĆ:

Imaćemo sudske sporove!

MOMIR BULATOVIĆ:

Oni pojedinačno moraju da to dokažu. Pa, ljudi moji, odete na službeni put i morate da napišete izveštaj sa službenog puta šta ste radili, a oni nisu ispalili ni metka! Red je da napišu izjavu o tome šta su radili.

ZORAN LILIĆ:

Po njihovom zahtevu, mi treba da formiramo novi kadrovski centar, da ulažemo nova sredstva, novu opremu i da ne znamo šta taj centar tamo radi!?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da napravim jednu digresiju - da kažemo da to važi za one koji se, eventualno, priključe Vojsci Republike Srpsk

ZORAN LILIĆ:

Martić je izjavio da je on u stnaju da sam finansi ra vojsku, pa neka formira gerilske jedinice.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Selektivno mogu da budu primljeni u 30. kadrovski centar.

ZORAN LILIĆ:

Neka to stoji kao dopuna zapisnika.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Selektivno mogu da budu preuzeti po ovom istom kriterijumu.

ZORAN LILIĆ:

Znači, prihvatamo ovaj zapisnik, uz ove sugestije i novi stav oko selektivnog pristupanja Vojsci Republike Srpske, uz saglasnost načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, uz saglasnost generala Perišića.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da bi to trebalo reći malo preciznije:

"Selektivnu mogućnost pristupa 30. kadrovskom centru usloviti ispunjenjem uslova iz tačke 4."

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, to je dobro. U tome je čitava poenta.

MOMIR BULATOVIĆ:

"... odgovarajuće jedinice i ustanove Vojske Jugoslavije... odnosno u 30. kadrovski centar."

ZORAN LILIĆ:

Dobro, prihvatamo zapisnik, uz preformulaciju tačke 4. kako su predložili predsednici Milošević i Bulatović.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. INFORMACIJA O PLANU ODBRANE ZEMLJE

Molim da ministar odbrane informiše o radu na Planu odbrane zemlje. To je u skladu sa našim ranijim zaključkom.

PAVLE BULATOVIĆ:

Gospodo predsednici, ja ću vas upoznati šta je uradjeno do sada na Planu odbrane zemlje i ukazaću na neke osnovne probleme na koje nailazimo u tom radu.

Kao što vam je poznato, novembra mjeseca 1993. godine usvojen je novi Zakon o odbrani, kada su prestala sa radom ministarstva odbrane republika, kada je sve preneto na Savezno ministarstvo odbrane, s tim da se svi akti, računajući Plan odbrane zemlje i svi potrebni podzakonski akti, urade u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona. Taj rok je bio maj 1994. godine. Znači, imamo praktično kašnjenje u izradi određenih akata. Postavlja se pitanje zašto je došlo do kašnjenja?

S jedne strane, moguće je da je određen kratak rok u Zakonu, a s druge strane, sigurno je da ima kadrovskih i organizacionih slabosti koji su usloveli ovoliku docnju.

Vi ste prije mjesec dana odlučili da se general Farkaš postavi za načelnika Sektora za oblast civilne zaštite i odbrane. Mogu vam reći da smo sa njegovim radom zadovoljni i da možemo izneti o njemu pozitivnu ocenu.

Savezna vlada je 18. novembra 1993. godine donjela Uredbu o preuzimanju radnika i poslova republičkih ministarstava. U tački 5. te Uredbe rečeno je da će ažurirani i novelirani planovi odbrane republika biti ocenjivani do usvajanja definitivnog Plana odbrane zemlje. Takva je situacija i danas!

U ovom periodu Savezno ministarstvo za odbranu je predložilo, a Savezna vlada usvojila, 12 uredbi. Trinaesta Uredba je po treći put vraćena na doradu. Radi se o Uredbi o vezama i kriptozastiti.

Takodje je usvojeno 8 odluka - 3 su u proceduri donošenja, a jedna je u fazi nacрта.

U materijalima za ovu sjednicu, ova normativno-pravna regulativa je vama dostavljena - mislim da ste imali prilike da vidite predlog tih akata.

Vrhovni savjet je usvojio osnovne stvari u pogledu Plana odbrane zemlje, a Ministarstvo je donelo određene pravilnik i akta koji omogućavaju rad na Planu odbrane zemlje.

U namjenskoj proizvodnji utvrđjeni su ratni planovi proizvodnje.

Prema odluci Vlade i utvrđenom Planu rada, Savezna vlada bi trebala do 30. septembra da ima Plan odbrane zemlje i da ga dostavi vama na razmatranje i usvajanje. Mislim da ćemo taj rok ispoštovati.

Sada bih rekao koji problemi postoje.

Problem je što neka savezna ministarstva, pa i preduzeća koja su proglašena od posebnog značaja za oblast odbrane zemlje, nemaju definitivno usvojenu čak ni mirnodopsku sistematizaciju, pa je onda znatno otežano da se dodje do ratne organizacije i sistematizacije.

Drugo, ima pomalo otpora od strane republičkih područnih organa, da se na nivou republika zadrži neki status da kažem "mini ministarstava".

Sledeće, utvrđivanje bilansa potreba za potrebe Vojske i drugih korisnika pretpostavlja ugovaranje, a ugovaranje podrazumijeva i finansijsko pokriće kada je u pitanju obezbeđenje zaliha i drugih strateških proizvoda i sirovina.

Sledeće, krajem 1993. godine Vlada Srbije je donjela odluku o prenosu sredstava veze i kriptozastite Ministarstvu unutrašnjih poslova. Tom odlukom su i radnici - njih oko 250 - pridodati MUP-u. Sada, praktično, imamo problem nepostojanja i nemogućnosti raspolaganja vezama, korišćenje vezama, upotrebe radnika na tim sredstvima u novom Planu odbrane. Mi smo nekoliko puta kontaktirali sa Vladom Srbije, čak i u pismenom obliku. Dobili smo odgovor od potpredsjednika Markovića da je takva odluka Vlade Srbije ušla u sam Zakon. Mi nismo toliko bogata zemlja da bismo imali dva paralelna sistema veza i radnika za te poslove.

Problem je i u nadležnosti između Savezne vlade i republičkih organa. Uzmimo zdravstvo koje je u nadležnosti

republičkih organa, a mora se obezbijediti i zdravstveno obezbjeđenje u slučaju rata, pa se postavlja pitanje usaglašavanja stavova.

Zatim, tu su upitanju i prostori za skloništa. U Republici Srbiji formirano je Javno preduzeće za skloništa. Crna Gora nije formirala javno preduzeće. Sva ta skloništa, ona koja su mogla, komercijalizovana su, izdata su za prodajne i druge prostore, što otežava objedinjavanje aktivnosti oko tih pitanja i problema.

Konačno, mislim da kašnjenje u donošenju sistematizacije Ministarstva i kadrovskoj popuni, posebno u dijelu Sektora za civilnu zaštitu, predstavlja objektivno ograničenje.

Ali, ja se nadam, bez obzira na sve ove probleme, da ćemo ispoštovati ovaj rok koji je utvrdila Vlada.

Hvala!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Obrana SR Jugoslavije podrazumeva: Plan opšte mobilizacije, Plan upotrebe Vojske Jugoslavije, Plan organizovanja i pripreme za odbranu.

Plan opšte mobilizacije. Plan mobilizacije Vojske je rešen potpuno, dok plan mobilizacije državnih organa, preduzeća i drugih lica nije rešen. Planovi mobilizacije za osmatranje i obaveštavanje nije rešen. Plan obezbeđenja drugih rezervi za izvršenje mobilizacije nije rešen. To je sve u nadležnosti Ministarstva.

Plan upotrebe Vojske je rešen, i to ste vi potpisali. Plan organizovanja i pripreme društva za odbranu - nije izradjen plan mera državnih organa, nije izradjena direktiva za upotrebu, razmeštaj i rad organa SRJ i republika članica itd. Nije uradjen plan organizovanja i priprema za odbranu Saveznog ministarstva i nižih jedinica; Plan organizovanja i priprema za odbranu Savezne vlade, saveznih ministarstava i drugih organa nije rešen i planovi organizovanja i pripreme za odbranu državnih organa, preduzeća i drugih faktora.

Ovo govorim da imate u vidu šta nije uradjeno, a bez čega ne može organizovano da se pristupi odbrani zemlje.

Imajući to u vidu, molim da se produži rok od 30. septembra, jer ima mnogo posla.

Ono što je osnovno, nemamo ono što sam ja pre pote-
cirao - za tri meseca vođenja oružane borbe da se odrede radne
organizacije koje će pribaviti repromaterijal i ostalo i početi
da proizvode; to nije rešeno. Smatram da smo u izuzetno teškoj
situaciji u smislu ugroženosti SR Jugoslavije, pa sve ovo što
pre treba uraditi.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da ste dobili taj materijal mnogo ranije
nego što su neke stvari već uradjene.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da treba da prihvatimo Informaciju ministra
Bulatovića i da mu omogućimo da do 30. septembra budu realizovni
ovi poslove, s tim što sve ove nedostatke treba otkloniti.

Da li neko u vezi ovoga želi reč?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo što kaže Bulatović je dobar početak aktivnosti
ali mislim da to ne može da bude kompletno a da se ne upotpuni
sa ovim što general Perišić govori. To bi bio tek onda celovit
plan.

Ja se u to ne razumem, ali pitam - šta je to plan
odbrane državnih organa? Kakav plan odbrane treba da ima Vlada,
na primer?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na primer, počinje bombardovanje Beograda; počinje
opšta mobilizacija. Svi državni organi bi morali da imaju uredje-
na svoja mesta za normalan život i rad. Ako to radimo kada već
počne bombardovanje, to je kasno.

ZORAN LILIĆ:

U svakom slučaju, sugestije i predlozi koje je
izneo general Perišić moraju da budu sastavni deo Plana odbrane.

RADOJE KONTIĆ:

Oni i jesu sastavni deo Plana odbrane.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da iznesem jednu paralelu. Do sada je tamo bio građanski rat. U jednom eventualnom ratu u koji možemo biti uključeni, nema šanse da se opstane u ovakvom rasporedu kao što je sada, a da se sistem totalno ne naruši, počev od mesta prebivanja, pa do sistema veza.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

KO treba te veze da uspostavlja?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Savezno ministarstvo preko svojih potčinjenih struktura. Za Vrhovni savet odbrane to je rešeno, ali za ostale organe nije rešeno.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam ovo stavio na dnevni red da se informišemo, da vidimo kako se odvijaju poslovi, a da se kasnije, kada budu završeni planovi, po svim ovim primedbama i sugestijama, Vrhovni savet o tome detaljno upozna i da to bude osnova da se, konačno, završi Plan ratne ekonomije.

Da li možemo ovako da završimo ovu tačku? (Odobranje).

Prelazimo na drugu tačku:

2. FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE

Podsetio bih vas, to stoji u zapisniku sa 41. sednice Vrhovnog saveta, kada smo ovde imali prošireni sastanak sa Kolegijumom načelnika GŠ VJ - da smo prihvatili generalno predlog koje je izneo general Kovačević u ime Kolegijuma, a da sam ja u zaključku rekao da ćemo se o predlozima koji zahtevaju značajna finansijska sredstva i koja zahtevaju rebalans Budžeta posebno razrešavati na jednoj od narednih sednica, kako bismo prema Vladi imali odgovarajuće zaključke.

Dakle, tako treba posmatrati ovu drugu tačku koja se zove FINANSIRANJE VOJSKE JUGOSLAVIJE - zahtev za rebalans Budžeta. Pri tome, informisao bih vas da je skoro sve stavke predsednik Kontić ispunio što je u nadležnosti Savezne vlade, a jedan deo i više nego što je potrebno.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja bih vas upoznao kakvo je sada stanje u pogledu finansiranja Vojske Jugoslavije.

Do sada je, sa 11. septembrom, od vojnog dela Saveznog budžeta, isfinansirano 999 miliona dinara, što znači da je do kraja godine ostalo 611 miliona dinara.

Medjutim, u periodu od 1. jula do 11. septembra, od planiranih 415 miliona obezbedjeno je 325 miliona, što znači manje od plana za 90 miliona.

Dugovanja prema privredi kreću se oko 101 milion, s tim što su avgustovske plate i penzije isplaćene bez doprinosa.

RADOJE KONTIĆ:

Da, ali sa današnjim danom doprinosi su izmireni.

PAVLE BULATOVIĆ:

Pojavljuje se problem realizacije vašeg zaključka obezbedjenja dodatnih 51 milion za potrebe namenske proizvodnje, to je ono što je general Perišić tražio. Do sada smo iz redovnog priliva obezbjedili 12 miliona da bi namjenska proizvodnja mogla da otpočne ciklus proizvodnje ovih sredstava.

MOMIR BULATOVIĆ:

To je 50 miliona za RSK.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ne, to je za Vojsku Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, to je za Vojsku Jugoslavije. Ja to mogu sistematizovano da obrazložim.

Delimično realizovanje, predlozi iz nadležnosti -

ono što smo prošli put rekli. Iz saveznih deviznih rezervi traženo je još 32 miliona, odobreno je do sada 2 miliona - još treba 80 miliona. Zašto smo tražili, to mogu pokazati na slajdu.

RADOJE KONTIĆ:

Ali, nikad o tome odluke na Vrhovnom savjetu nisu donete.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molim vas, nabavka 30 hiljada mlaznog goriva - 8 miliona; rezervni delovi za radarsku i raketnu tehniku 20, nabavka bespilotne letilice 3 miliona, kaučuk, čadaj i ostala komponente 19 savremena sredstva veze 30, plaćanje transporta uvoza iz Ruske federacije 2 miliona - ukupno 82 miliona dolara.

Mi smo to tražili.

Drugo, radi smanjenja nelikvidnosti Vojske, Savezna vlada je donela odluku da se poravnaju dugovi između Vojske, "Jugopetrola" i Savezne direkcije u iznosu od 15 miliona.

RADOJE KONTIĆ:

To je uradjeno već pre 15 dana, a vi i dalje o tome govorite?! Skinite tih 15 miliona, pa nije 100 miliona, nego Vojska duguje 85 miliona.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Poravnanje je u toku.

Od traženih 350 tona olova za proizvodnju akumulatora, dobili smo 200 miliona, i to je dato u proizvodnju.

Traženu pozajmicu 5.000 metara kubnih dizel goriva Vlada je odobrila i preuzimanje je u toku.

Ovo je delimično rešeno.

Idemo na to šta nije rešeno:

Tražili smo rebalans Budžeta za milijardu i 20 miliona. Obrazlažem zašto smo tražili:

Raste cena i delimično nepokriveni rashodi u odobrenom planu 850 miliona; preduzete mere b/g 110 miliona, refundacija plata rezervnom sastavu, dnevnice, ishrana 50, ugovaranje proizvodnje kritičnih vrsta i količina municije 60 miliona - o

čemu priča gospodin ministar - ali ne za RSK nego za Vojsku Jugoslavije - da se obezbedi kompletan tok proizvodnje i zaokruže primajuća oružja i orudja u Jugoslaviji.

Dalje, lečenje ranjenika iz RS i RSK 30 miliona, naknade po šudskim rešenjima za poginule i invalide rata od 1991. godine 30 miliona. To je ukupno milijardu i 20 miliona.

Sledeće, predlog modela rešavanja 10.000 stanova za Vojsku - to ne može i od toga odustajemo.

Ali, gro ljudi sa prostora Srbije i Crne Gore, koji je bio na službi van tog prostora, u toku borbe radio je što je radio; došao je ovde i zbog situacije kakva jeste ništa im nije pomognuto da se snadju, a dobar deo tih ljudi je izgubio delove tela, dobar deo se herojski borio. U inferiornijem položaju je taj deo ljudi u Vojsci, nego, verovali ili ne, ovaj koji je pobeo kao izbeglica ovde.

Ja molim da se ovi ljudi koji su izgubili delove tela tretiraju bar kao izbeglice.

Dalje, Fond nepokretnosti koji nije u funkciji b/g, Vojska je predložila da se zameni za stanove. U maju 1995. godine dali smo kompletan materijal. Predlažemo da Savezna vlada to razmotri na jednoj od svojih sednica i usvoji šta može da učini, da ne ide svako pojedinačno, je će se to mnogo otegnuti. To predlažemo ako može, a ako ne može - onda ništa!

Dalje, iz nadležnosti republika:

Zahtev Vladi Republike Srbije za urgentnu isporuku 5.000 tona goriva, po bilansu isporuke - ne treba zvanična odluka ovo plaćamo, a ne daju nam bilans koji tražimo. Na primer, dato je svega 33% motornog benzina, 67% dizel govira itd. Molimo da to mesečno ide po bilansu.

Vladi Republike Crne Gore smo pozajmili 7 tona goriva za onaj put i molimo da nam to vrati.

MOMIR BULATOVIĆ:

Sedam tona?!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, zbog nemogućnosti nabavke nekih kritičnih artikala hrane, Generalštab se obratio Vladi Srbije za pozajmicu

300 tona jestivog ulja, 300 tona šećera itd.

Dalje, molimo, radi instaliranja savremene opreme koja košta 10 miliona dolara, da nam se omogući u Operativnom centru PVO u Vrnjačkoj Banji, da instaliramo jedan takav sistem, koji kompletno pokriva prostor SRJ, kao i u Podgorici u okviru civilnog aerodroma, kako bismo obezbedili da ne može nijedan avion da dodje u naš prostor, a da ga radari ne otkriju. Zahvaljujući dosadašnjem PVO sistemu koji je bio na prostoru RSK i RS, mi smo mogli svaki avion sa prostora Hrvatske, Jadrana i Italije da lociramo kada se digao - zbog uništenja radarskih sistema na prostoru Plješevice, Jahorine itd. to se sada promenilo. Mi sada možemo svega 10 minuta pre nego što avion dodje u naš prostor da ga otkrijemo, što nažalost zna i Tus!

Koji su novi predlozi?

Savezna vlada je donela odluku da savezne robne rezerve ne mogu davati Vojsci na pozajmicu bez bankovne garancije ili akceptnih naloga. Molimo da VSO predloži Saveznoj vladi da izmeni ili odloži primenu ove odluke do poboljšanja priliva Vojsci.

Drugo, u Saveznoj kontroli leta ima 80 profesionalnih vojnih lica. Njihove plate treba da refundira Savezna kontrola leta. Naš zahtev za refunciranje je odbijen. Molimo VSO da se zauzme kod Savezne vlade da se osporena sredstva refundiraju Vojsci.

Sledeće, smatramo da je potrebno da Savezna vlada ubrza donošenje podzakonskih saveznih propisa i uredbi sa zakonskom snagom za regulisanje materijalnog obezbedjenja Vojske u prva tri meseca rata.

Molimo da se ovo prihvati. Hvala!

RADOJE KONTIĆ:

Na sjednici Savjeta, kada je bio prisutan Kolegijum Generalštaba, ja sam rekao da, što se tiče operativnih zadataka, prihvatom u ime Savezne vlade neke zahtjeve da riješimo, ali što se tiče krupnih odluka, koje podrazumijevaju korišćenje deviznih rezervi od 80 miliona dolara, rebalans budžeta itd. rekao sam da to ne možemo prihvatiti i tražio sam da se na sjednici Savjeta o tome odluči. Ne može se govoriti o nerealizaciji

tih zaključaka, jer nijesu ni prihvaćeni.

Mi smo, de facto, u osnovi sve realizovali, čak negde i bolje. Da li je preuzeto 5.000 tona goriva ili ne, to je drugo pitanje, ali mi kao Savezna vlada smo za dva dana doneli odluku da se 5.000 tona odobri; zatim, da se prebije 15 miliona itd. Sve je to riješeno.

Medjutim, stanje nije toliko katastrofalno koliko se to često predstavlja. Tačno je da je dugovanje 100 miliona dinara, ali 15 miliona dinara treba isključiti, jer je izvršeno prebijanje sa "Jugopetrolom". Znači, to je 85 miliona, a ranije je bilo 155 miliona. To je u granicama tolerancije.

S druge strane, imamo samo 10 dobavljača kojima se duguje preko 100.000 dinara, a imamo 3.100 dobavljača kojima se duguje ispod 100 hiljada. Znači, stanje nije toliko tragično kako se može zaključiti.

Za prvih 11 dana ovog mjeseca imali smo priliv od 70 miliona, a Vojsci smo preneli 52 miliona. Znači, stanje nije toliko katastrofalno.

Što se tiče rebalansa, Vlada je svojevremeno s tim išla, ali na Vrhovnom savetu je da odluči da li Vojska da ulazi u rebalans. Mi smo išli sa predlogom da bude rebalans 200 do 250 miliona, a Vojska traži jednu milijardu!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovde se na ime stavke Naknade po sudskim rešenjima za poginule i invalide rata od 1991. godine traži 30 miliona dinara. Ja prvi put to čujem. To je sramota i bruka za nas!

MOMČILO PERIŠIĆ:

To oni nisu mogli ostvariti redovnim putem, nego su morali ići na sporove. Ali, to nije bilo planirano i nismo to mogli drugačije rešiti.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ti sporovi se vode kod civilnih sudova. Ocena je tužilaštva da se sudovi dosta komotno tu ponašaju i odredjuju naknadu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ja sam za to da to odmah platimo. Ali, ja pitam zašto smo došli u takvu situaciju, da ljudi koji su dali svoj život ili deo svog tela moraju sudski to da traže?

Predlažem da za iduću sednicu Savjeta dobijemo podrobnu informaciju o tome i zašto je došlo do toga da nas oni tuže.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, slažemo se da se pripremi takva informacija.

MOMIR BULATOVIĆ:

Što se tiče naša dva ključna zaključka - na žalost, mi ne vodimo u zadnje vreme redovno zapisnike sa ovih sjednica, pa po sjećanjima prebirmo - mi smo doneli odluku da se 50 miliona uputi RSK.

ZORAN LILIĆ:

Imamo sve zapisnike!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ta pomoć je bila iz Vojske Jugoslavije, čime smo smanjili naše rezerve, odmah obezbeđujući sredstva da se popune rezerve Vojske Jugoslavije. Kada je pala RSK, pala je i odluka o 50 miliona!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Njima ništa nije ni poslato, jer nije moglo da se pošalje za tih dva dana!

ZORAN LILIĆ:

Znači, Vrhovni savet odbrane nije doneo odluku da se ide na rebalans budžeta, nije doneo odluku da se prihvati 82 miliona dolara. Evo, šta smo mi tada zaključili:

"Suština predloženih zaključaka Kolegijuma načelnika Generalštaba Vojske Jugoslavije, u osnovi je prihvatljiva. O njima će se detaljno raspravljati na posebnoj sednici Vrhovnog saveta odbrane." Znači, to nije bilo prihvaćeno.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, Budžet će biti "pojedena" i ja nemam od čega da živim sa Vojskom. Bio je rast cena. Preduzete mere b/g - znate da nismo ništa imali, obezbedili smo pare za 5.000 ljudi za minimalno naoružanje b/g, ali zbog ovoga smo morali da preduzmemo veće mere. Ako se ovako zadrži do kraja septembra, to je naraslo na 110 miliona. Rezerve su, gospodine predsedniče, utrošene.

PAVLE BULATOVIĆ:

Problem je u tome što su skoro sve stavke za ovu godinu u prvih osam meseci potrošene sa preko 70%. Za četiri meseca ostaje 600 miliona. Mislím da nije moguće izdržati do kraja godine sa ovim sredstvima.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je 150 miliona mesečno. Od toga je fond plata 80 miliona - znači, 60 miliona je pokrivanje svih materijalnih troškova mesečno, a to je 2 miliona dnevno.

Koliki su materijalni troškovi Vojske dnevno?

PAVLE BULATOVIĆ:

Sada dnevno iz rezervi id 300 do 400 hiljada.

RADOJE KONTIĆ:

Pitanje je šta mi hoćemo? Ako hoćemo zadržavanje postojećeg stanja, onda je nama problem samo decembar. Ako hoćemo ovo što general Perišić govori, da ojačamo ukupnu materijalnu osnovu Vojske, onda mora da se ide na rebalans.

ZORAN LILIĆ:

Na osnovu svega toga, može se konstatovati da je finansiranje Vojske poboljšano.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi moramo da konstatujemo zašto je značajno pao priliv u budžet. Nije sada prilika da o tome raspravljamo. Ja mislim da mi odluku o rebalansu budžeta treba da donesemo na drugom mestu, a ne na Vrhovnom savjetu odbrane.

Moj stav je da valja ozbiljno razmotriti mogućnost rebalansa budžeta, a s druge strane, mislim da je zahtjev koji postavlja Vojska apsolutno nerealan.

RADOJE KONTIĆ:

Čak te pare i da dobiju, ne mogu da ih potroše!

MOMIR BULATOVIĆ:

Predlažem da u ovim narednim političkim i drugim razgovorima oko potrebe rebalansa budžeta i Vojska pokuša da smanji ove stavke i da ne traži milijardu dinara, jer je to enormno povećanje budžeta - od 60%!

ZORAN LILIĆ:

Jedini zaključak bi bio: kada bude raspravljano o rebalansu budžeta, da se uzmu u obzir realne potrebe Vojske Jugoslavije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Kao Vrhovni savjet odbrane -to je moj predlog - treba da iskažemo razumijevanje za narasle troškove. Objektivno, 110 miliona mislim da može da izdrži probu političkih stranaka i društva.

Mislim da ovdje ne treba da donesemo odluku o rebalansu budžeta.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, uz uvažavanje svega toga što si rekao, misli da do kraja godine ne bismo smeli ići u rebalans budžeta, da ne izvršimo destabilizaciju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsjedniče, pogledajte ove stavke (poka-
zuje na slajdu) -ovo ne mogu da smanjim, ovo ne mogu da smanjim,
b/g ne mogu da smanjim. Vi znate da je bio rast cena.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si završio 8 meseci sa 990 miliona, uz dugova-
nja od svega 85 miliona. Prema tome, nemoguće je pretpostaviti

da ćeš u ova četiri meseca biti potrebno milijardu?

Pavle, koliko dnevno Vojska troši, mimo plata - mislim na materijalne troškove?

PAVLE BULATOVIĆ:

Ne znam.

RADOJE KONTIĆ:

Mi moramo jedno znati. Oni se za sada disciplinovano drže ovoga što im mi dajemo. Prema tome, oni troše onoliko koliko im mi dajemo. Oni su povećali plate za 32%, ali je to u kvantumu planiranih sredstava do decembra. Decembar će biti problem. Možda možemo razgovarati o rebalansu, ako treba, krajem oktobra meseca.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ja ne raspolazem sredstvima, sem što to prodje kroz račun Ministarstva.

SLBOODAN MILOŠEVIĆ:

Ti si onda blagajnik.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ne, to samo prolazi preko našeg računa.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi moramo da se izborimo za što bolju borbenu gotovost.

Ja sam ovo vama izneo znajući u kakvoj je opasnosti zemlja, a ubuduće o ovim pitanjima neću diskutovati, jer to je posao Ministarstva.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, da razmotrimo to. Videćemo, neka se napravi ovo što je Bulatović rekao.

Nužda za rebalansom nije urgentna, zbog toga što Savezni budžet još uvek duguje Vojsci 600miliona.

RADOJE KONTIĆ:

Problem će biti samo decembar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, uspeh je da bude problema već krajem novembra. Ti sa ovim budžetom malte ne dodješ na kraj godine, a ne praviš rebalans umartu kao što si ga nekada pravio, nego krajem godine da malo popraviš stvar i vidi se da je to ozbiljno planiranje.

Treba im popraviti dinamiku, ako im to bude problem kako bi se on mogao pokriti, a da o rebalansu razgovaramo kada sve to vidimo.

Rajo, ovo što si rekao da vidimo da li ćemo im pojačati materijalnu osnovu ozbiljniju, tu materijalnu osnovu možeš da pojačaš ako imaš materijalnu osnovu u državi. Ali, iz nepostojeće materijalne osnove države ne možeš povećati nikakvu materijalnu osnovu Vojske.

Moramo nešto da povećamo i sigurno moramo da vidimo gde su nam rezerve.

ZORAN LILIĆ:

Mi kao Vrhovni savet odbrane ne možemo dati sugestiju da se ovih 82 miliona dolara prihvati.

Oko rebalansa su izneta mišljenja.

Predlažem da zaključimo:

Vrhovni savet odbrane zahteva od Savezne vlade da pojača dinamiku i u narednom periodu, bez obzira što je u ovih zadnjih dva meseca to bilo značajno poboljšano.

Da Ministarstvo odbrane vidi realnost iznetog predloga od strane Generalštaba i da se na osnovu toga vidi kako da se razreše problemi koji će sigurno nastati.

Da li se s tim slažete? (Odobranje).

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu je centralni problem priliva para u budžet. Pogledajte dinamiku po mesecima od januara: 46, 48, 28, 16, 27, 11, 49, 58 miliona. Šta može da uradi Savezna vlada kada dobije 11 miliona od carine?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Oni moraju da ispune svoj plan -to je sigurno. Ali, to treba pogledati, nisam siguran da su tačne cifre?

ZORAN LILIĆ:

Takođe, da se dostavi Informacija koju je tražio Bulatović oko naknada za poginule i invalide rata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je bruka!

ZORAN LILIĆ:

Prelazimo na treću tačku:

3. TEKUĆA PITANJA

Prvo, to je rešenje koje je potpisao ministar odbrane Pavle Bulatović, sa čime se saglasio general Perišić, da se deo vojnog stambenog fonda izuzme iz diplomatskog stambenog fonda i da se vrati na upravljanje Saveznoj vladi, obzirom da su svi ugovori istekli, da ima dosta neuseljenih stanova, da ima dosta nenamenski korišćenih itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čije je to Diplomatsko-stambeno - to je kod Savezne vlade?

RADOJE KONTIĆ:

To je davno preneto Beogradu. Tu ima njihovih stanova, ima stanov Vojske Jugoslavije itd. Mi smo u okviru Savezne vlade počeli da se bavimo tim pitanjem. Formirali smo jednu Komisiju koja bi trebala za 15 dana da da kompletan pregled gazdovanja tim Stambenim fondom i da donesemo odluku šta i kako dalje. To ćemo najverovatnije prenjeti u nadležnost Savezne vlade.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, to nije dobro. Šta će Vlada da gazduje stanovima u Beogradu - time može da gazduje grad Beograd, on ni

ranije nije loše s tim gazdovao. To su gradski stanovi.

RADOJE KONTIĆ:

To po Zakonu mora da se vrati federaciji.

Predlažem da Savjet zaključi da Savezna vlada o tome pripremi i podnese Savjetu informaciju.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, zadužujemo Vladu da o tome podnese informaciju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi možemo to da prodamo i da za to dobijemo toliko i toliko stanova.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja predlažem da ne "razvaljujete" to preduzeće koje je pod gradom Beogradu, nego da tražite da se to prebije, da vam daju odgovarajući broj kvadrata stambenih i da se to tako reši.

RADOJE KONTIĆ:

Mi ćemo vam o tome dati informaciju.

ZORAN LILIĆ:

Ovo je bilo više informativno.

Zaključujemo da Savezna vlada to sve ispita i da se sačuva suština namene tih objekata.

Pod tekućim pitanjima imam još jednu stvar.

Dobio sam pismo predsednika Vlade Republike Srbije koje je upućeno Vrhovnom savetu odbrane. Pošto nije dugačko, mogau ga pročitati:

"Poštovana gospodo, već više meseci traju razgovori predstavnika Vlade Republike Srbije i Vojske Jugoslavije u vezi sa našom potrebom da nam Vojska Jugoslavije ustupi Centar visokih vojnih škola...

Napominjem da se na Policijskoj akademiji u Beogradu

školuju budući visoki stručnjaci, ne samo za potrebe Republike Srbije, već se školuje i jedan broj kandidata iz Republike Crne Gore."

Ova institucija je od velike važnosti za ukupnu bezbednost i obavljanje osetljivih zadataka iz oblasti unutrašnji poslova na svetskom nivou.

Ustupanje Centra visokih vojnih škola, po našem dubokom uverenju, ni u kom pogledu ne bi ugrozilo funkciju Vojske Jugoslavije. U protivnom, to ne bismo ni tražili, jer smo svesni značaja tih funkcija Vojske Jugoslavije u odbrani i zaštiti zemlje i sigurno ne bismo predlagali ništa što ugrožava našu Vojsku.

Ali, slobodan sam da napomenem da borbena gotovost Vojske Jugoslavije ne zavisi od činjenica da vojne zgradi i objekti zauzimaju sve centralne i reprezentativne objekte u glavnom gradu, što nije slučaj ni s jednom evropskom prestonicom...

Vlada Republike Srbije moli Vrhovni savet odbrane da donese odluku da se Centar visokih vojnih škola ustupi na korišćenje Republici Srbiji za gore navedene potrebe.

Mirko Marjanović."

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, mi smo napravili ovaj elaborat, koji je veliki, gde smo nudili tri rešenja. Po vašem naredjenju išao sam kod Sokolovića, dogovorili smo se, ali on je posle toga negde otišao, a niko drugi to nije mogao da obavi.

Centar visokih vojnih škola namenjen je za školovanje ... nacionalne odbrane, Generalštaba...

Ja sam išao i tražio rešenja. Jedno od najprihvatljivijih rešenja jeste da Vojnu akademiju koja je u Ulici neznanog junaka, počinje od Ulice Veljka Kurjaka, pola prema tribinama... tamo smo našli prostor koji može da zadovolji potrebe Policijske akademije. Ima ukupno sedam objekata i prostor od 20 i nešto hektara. To može da se da, a da ničim ne ugrozi Vojsku Jugoslavije. Objekti i infrastruktura koji su u Vojnoj akademiji, počev od fudbalskog igrališta, džudo sportove, streljana itd. koordinacijom može zajednički da se koristi.

Međutim, niko nije došao da to vidi. To je ukupna površina od 10.000 kvadratnih metara. Ako bismo išli na zamenu,

03458433

to je fond od oko 300 stanova.

JNA, odnosno Vojska Jugoslavije ulagali su planski drugi nisu ulagali, pa se ne može sada nečeg reprezentativnog odreći, a ići u nikakve uslove.

Drugo, to bi imalo veoma negativan efekat na stanje u Vojsci, jer bih Generalštab i ostalo poslao u neadekvatne objekte.

Molim vas da me razumete - ja ne pružam nikakav otpor, ali sam izneo šta mislimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja malo o tome nešto znam. Znam da su Sokolović i Perišić o tome razgovarali više puta. Veliki je problem - treća generacija treba da se upiše na Policijsku akademiju. To je obrazovna ustanova najvišeg nivoa. Bilo bi besmisleno da se ulaže u takve objekte paralelno. Mislim da može da se nađe neko dobro rešenje. Oni su kompletan novi hotel koji se sada završava na Bežaniji ponudili Vojsci, gde mogu da se smeste sve te izbeglice koje su sada neadekvatno smeštene. Spremni su da daju i neke druge objekte - od Avale do Vučitrna i drugih gradova, gde policija može da kompenzira ono što je potrebno Vojsci.

Znači, ne radi se ni o kakvom otimanju od Vojske, već se radi o potrebi da se nađe međusobno razumevanje. Na kraju krajeva, u širem smislu sve je to u funkciji bezbednosti i odbrane zemlje.

ZORAN LILIĆ:

Ja sam ovo razumeo kao volju da se zajednički dogovorite?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Apsolutno! Mislim da u načelu možemo da prihvatimo ovo i da zadužimo generala Perišića da sa predstavnicima Vlade, odnosno Ministarstva unutrašnjih poslova reše ovo pitanje.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete sa ovim zaključkom? (Odobranje).

ZORAN LILIĆ:

Momo je imao nešto pod tekućim pitanjima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja bih imao dva pitanja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

O tome možemo razgovarati na terasi.

(Sednica završena u 14,45 sati).